

N:o 104.

Af Herr **C. J. Kjellman**: *Om förklaring af 4 § i presterskapets privilegier den 16 Oktober 1723 med afseende å skyldigheten att bygga prestgård och tiondelada.*

Vid 1870 års riksdag har Lag-Utskottet, i anledning af väckta motioner om ändring i lagens stadganden rörande skyldighet att bygga prestgård och tiondelada, uttalat den åsigt, att en dylik förändring, för så vidt den åsyftade en författning, hvarigenom församlingens skyldighet att bygga prestgård skulle upphävas och samma skyldighet åläggas kyrkoherdarne, i mån af de nuvarandes afgang, stode i strid med 4 § i presterskapets privilegier och således icke kunde åstadkommas i annan ordning än den, som 114 § Regeringsformen föreskrifver.

Lifligt öfvertygad derom, att nu gällande stadganden om byggnadsskyldigheten å prestgård ganska lätt föranleda rättegångar emellan lärare och församlingsboar samt derigenom åstadkomma missämja, för att icke säga bitterhet och hat, emellan kyrkoherden och hans åhörare, har jag trott mig böra hemställa, huruvida icke det är ytterst angeläget för lagstiftaren att undanrödja eller afhjelpa dessa olägenheter.

Med fästadt afseende härå, och då denna fråga icke erhållit sin lösning i sammanhang med det allmänna ordnandet af presterskapets löneinkomster, som genom Kongl. förordningen den 11 Juli 1862 blifvit tillvägagångsbragt; då man bör hafva fullt skäl för antagandet, att presterskapet eller Kyrkomötet icke gerna vill motsätta sig förändring i sådana stadganden, som välla kyrkoherdarne lika mycket som församlingsboarne ledsamheter, samt då jag för närvarande icke anser mig behöfva göra något särskildt förslag till frågans lösning, utan blott *bereda* densamma, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta en författning, hvarigenom förklaras, att 4 § i privilegierna för presterskapet den 16 Oktober 1723 icke utgör hinder för lösning af frågor om ändring i lagens stadganden rörande skyldigheten att bygga prestgård och tionde-

lada, då sådan ändring icke åsyftar rubbning i nu varande kyrkoherdars rättigheter.

Med anledning af hvad jag sålunda hemställt, anhåller jag vördsamt om remiss till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 26 Januari 1872.

C. J. Kjellman,
från Jönköpings län.

N:o 105.

Af Herr **J. Jonasson:** *Derom att vissa af Kongl. Maj:t äskade, i motionen uppräknade anslag icke måtte af Riksdagen beviljas.*

Med inträdandet af den nya Riksdags-ordningens tillämpning väntade sig svenska folket med skäl, att äfven en ny och bättre hushållning med statens medel skulle göra sig gällande, och mest måhända att en länge såsom behöflig ansedd ombildning och förenkling af flertalet af våra embetsverk samt i sammanhang dermed indragning af ej så få öfverflödiga tjänster skulle ske. Allmänna meningen inom landet har såväl genom tidningspressen som genom å folkmöten uttalade resolutioner yrkat derpå, och flera röster hafva ock i sådant syfte höjts inom representationen, men hittills utan nämnvärd framgång. Fastmera har erfarenheten under de sednare åren ej mindre än förr visat, att statsutgifterna årligen ökats genom tillskapande af nya tjänster, förhöjda löner samt pensioner åt embets- och tjänstemän — för hvilka anslag höjandet af landets jordbruk och industri samt förbättrandet af dess folkskoleväsen fått stå tillbaka. Då jag likväl är af den öfvertygelse, som tvifvelsutan delas af flertalet Herrar representanter — att alla besparingar, som utan olägenhet för det allmänna kunna ske, böra vidtagas ju förr dess heldre, vågar jag framställa, huruvida icke inskränkning i någon mån å de särskilda hufvudtitlarne må kunna ske. Jag får därför till indragning föreslå följande af Kongl. Maj:t äskade belopp.

Fjerde